

INFORMASJONSORGAN WILH. WILHELMSEN

SKIB-REDERT

nr. 4/80



godt nytt år!

INNHOLD:

SKIB-REDERI

NR. 4 — DESEMBER 1980
(Nr. 85 — 20. årg.)

INFORMASJONSORGAN WILH. WILHELMSEN

Redaktører:

Ansvarlig redaktør Jan P. Syse
Redaktør og layout Helge Selmer

Redaksjonskomité:

Hans Chr. Bangsmoen, John Bartolf,
Aksel Håkonsen, Nils Wetlesen



Skipstreder Niels Werring jr. 50 år

Skipfartsmeldingen

BENIN kontrakt

Søstrene TENDER TROUT og
TENDER TURBOT i fin form

Inside TENDER TROUT

Linjefart krever presisjon

Redningskurs i Drøbak

EDB — et nyttig hjelpemiddel
i personelladministrasjon

Lest og Hørt

MINI MAL: Glede

Glemt er drømmen om et varmere land

Kryssord Maritim

Forberedelse til pensjonsalderen

Personalia

Skipsidrett



Skrift i sanden?

Hjem, hva, hvor og når er for journalister det klassiske mønster for god nyhetsdekning, sier den tidligere sjefredaktør i Aftenposten, Torolv Kandahl. Alle disse hvem, hva, hvor og når synes grundig tilgodesett i vår presse, men det er et tilleggsspørsmål som stilles med stigende styrke, og det er hvorfor og hvorhen. Hva er årsak, motiver, hensikt? Hvorfor skjedde det som skjedde, og hvorfor bør nye ting skje? Det var for bedre å besvare disse spørsmål at «Skib-Rederi» i sin tid ble startet.



Et stykke norsk livsvisdom sier at man kanskje overhodet ikke burde bygge hus før annen gang. Jeg hadde gleden av å starte «Skib-Rederi» sammen med initiativtageren Kåre Skarrebo, for så å drive det i 7 år. Efter et like langt fravær, har jeg så igjen vært redaktør i rundt 7 år. Jeg vet ikke om min annen gangs redaktørgjerning har vært bedre enn første. Jeg vet bare, når jeg nå igjen takker for meg, at begge økter har gitt meg store gleder, og at jeg begge ganger har hatt fremragende medarbeidere i henholdsvis Tore Mørch og Helge Selmer, og en lang rekke andre i redaksjonskomité og firmaet forøvrig. Og jeg har i hvert nummer gledet meg til Bjarne Amundsen bidrag.



Journalisten skriver i sand, sier Torolv Kandahl. Avisen dør med dagen, i morgen er den ikke mer, for da kommer en annen. I så henseende er formodentlig kvartalsskriftet noe bedre stett, håper jeg. Men enhver som har med presse å gjøre, har måttet erkjenne at folkemeningen har en forbausende og standhaftig tilbøyelighet til å gå sine egne veier.

Likevel har vi lov til å håpe, og kanskje tro, at våre små skrifter i sanden har gitt impulser og skapt avleiringer som lever videre i noens sinn, og at vi på denne måten har fått yde vårt lille bidrag til utviklingen.

Jeg ønsker «Skib-Rederi» en fremtid med betydning, takker for meg som redaktør og truer med at jeg som medlem av redaksjonskomitéen vil dukke opp i spaltene igjen fra tid til annen.

Jan P. Syse

VI GRATULERER!

Niels Werring jr.

50 år

«Om hundre år er allting glemt». Så skulle man vel etter 50 ha godt håp om å huske halvparten. Selv det gir en overveldende bakgrunn for omtale av Niels Werring jr. Tilsynelatende ubesværet og med vennlig overskudd er han blitt en av våre store grossister i tillit og tillitsverv.

I et portrettintervju med ham da han ble president i Norges Rederforbund, ble det i «Skib-Rederi» skrevet:

«Niels Werring jr. har påtatt seg en tøff jobb, — mange vil kalle det en Uriaspst. Han skal så menn få bruk for sin ubestridte common sense og personlige sjarm, sin smidighet og hele sin evne til å se det vesentlige og overse det uvesentlige.

Man føler seg vel i samvær med Werring jr. Han har tillitsmannens egenskaper. Mannen som kan lytte, som viser forståelse, som kan forene motstridende interesser, og som i gitte situasjoner har denne spesielle evnen til å si og gjøre det riktige.

Selvfølgelig er bakgrunnen god. De sunne prinsipper som skapte firmaet Wilh. Wilhelmsen har ikke tapt i verdi eller blitt lettsindig behandlet i senere ledd, — men det må mere til. Enhver tid har sin rytme. Den må en som skal lede, ha evnen til å finne. Vår tids rytme er slik at utviklingen ikke lenger kan drives frem etter diktat, men må vokse i frivillighet. Den som skal lede, må være en person som kan inspirere til samarbeide og som kan lede et teamwork. Derfor har både tiden og redernæringen nå kommet til Niels Werring jr.»

Det har tiden også fortsatt med etter at han gikk av som president i Rederforbundet, etter viktig og stor innsats.

Niels Werring jr. har ikke løpt etter vervene, han har knapt nok ønsket seg dem — det er vervene som har løpt etter ham.

Man forandres neppe av å bli 50. Det er heller intet enestående i seg selv. «Jubiléer kan bli alle lag forundt — de kommer jo av år som vandrer rundt», sier Wildenwey. Men et jubileum gir for en kort stund omgivelsene anledning til å stoppe opp. Vi gjør det med glede og takknemlighet for Niels Werring jr. I vår sneverhet, hylder vi ham i dag som vår mann, som den avholdte sjef. — De egenskaper som har gjort ham til grosist i tillit utad, har innad styrket firmaet og vår samhørighet med det. «Skib-Rederi» takker, hylder og hilser Niels Werring jr.!

JPS.



Skipstreder Niels Werring jr.

50 år

23. desember 1980

Utdannet i Norge og USA.

Deretter 5 års opphold i utlandet på shippingkontorer i USA, Australia, Storbritannia, Frankrike og Belgia.

Fra 1.1. 1958 partner i rederiet Wilh. Wilhelmsen.

Medlem av diverse råd og utvalg i nasjonale og internasjonale skipsfartsorganisasjoner.

Oslo Rederforening (formann 1972—74)

Nordisk Skibsrederforening (styreformann 1974—78)

Norges Rederforbund (president 1978—79, medlem av Hovedstyre og Centralstyre, Utvalget for internasjonal Skipsfartspolitikk, Beredskapsutvalget)

Norges Eksportråd (medlem av styre og råd fra 1975)

Den norske Atlanterhavskomite (formann i rådet fra 1975)

Det Norske Luftfartselskap A/S (styremedlem fra 1976, representantskapsmedlem fra 1969)

International Chamber of Shipping, London, (Vice Chairman fra 1979)

International Chamber of Shipping, London (Vice Chairman Sea Transport Commission fra 1980)

Council of European & Japanese National Shipowners' Associations, (CENSA), London (Vice Chairman of U.S. Affairs Section 1974—77 Vice Chairman of Council fra 1980).

Kommendør av Kungl. Vasaorden 1973.

Skipfartens arbeidsvilkår

Fra Stortingets finansdebatt:

Handels- og skipsfartsminister Steen har nå sittet vel et år som statsråd. Han overtok på en tid da skipfartsnæringen endelig sto overfor lysere tider etter flere år med alvorlig krise. Fornyelsen av flåten kunne endelig komme igang igjen. Handlekraft og samarbeidsvilje fra Regjeringens side ville i denne situasjon bety en betydelig stimulans.

Det oppsto derfor betydelige forventninger da Arbeiderpartiets formann overtok som skipsfartsminister. Det oppsto også et inntrykk av at næringen opplevet en betydelig mer positiv holdning.

Men lite er skjedd. Riktignok ble det nedsatt to arbeidsgrupper som avgjorde sine innstillinger om egenkapitalsituasjonen og uteregistering. Men innstillinger er ikke det samme som resultater. Det stilles derfor store forventninger til den bebudede Skipfartsmelding som jeg forstår vil bli avgitt engang før jul. Innholdet i den vil kunne bli så å si statsråd Steens politiske testamente fra sin tid som skipsfartsminister.

Jeg har påpekt egenkapitalens betydning for næringslivet. Denne er særlig viktig i en kapitalintensiv næring som skipfarten.

Den arbeidsgruppen som Skipfartsdepartementet nedsatte for å utrede egenkapitalsituasjonen anslår at næringen totalt vil trenge en tilførsel av egenkapital utenfra på ca. 7–8 milliarder kroner for å kunne foreta den ønskede fornyelse av flåten.

I motsetninger til andre nærlinger har skipfartsnæringen sagt nei takk til en utvidelse av de statlige garantiordninger, noe som bør stå som et forbilde for andre. Ordningene som ble iverksatt under skipfartskrisen blir ansett som unntagelser. Statens bidrag til en styrkelse av egenkapitalen må derfor skje ved å stimulere aksjemarkedet og gjennom beskatning. På det siste punkt kommer arbeidsgruppen ut med en rekke positive forslag. Jeg håper at Departementet følger opp dette i praksis i Skipfartsmeldingen. Det vil være av grunnleggende betydning for skipfartsnæringen.

(Avsnitt fra Jan P. Syse's innlegg)

Skipfartens arbeidsvilkår

Fra Norges Reder forbund:

— Regjeringens nylig fremlagte aksjonsplan for Nord-Norge presterer det kunststykke å utelate en omtale av landsdelens omfattende rekruttering av sjøfolk til handelsflåten. Ekstra besynderlig synes dette å være når det i planen sies at Regjeringen tar sikte på å stanse nettoutflyttingen fra Nord-Norge. Vi har lang erfaring for at skipfarten er av stor betydning når det gjelder å opprettholde bosettingen i distrikene, fremholder stedfortredende adm. direktør Kjell Storvik i Norges Reder forbund. I året 1978 var det i de tre nordligste fylker ialt 9800 personer som hadde tjenestegjort i kortere eller lengre tid i innen- eller utenriksfart eller på borerigger. Dette er et like stort antall arbeidstagere som i de nord-norske fiskerier til sammen.

Regjeringen omtaler heller ikke med et eneste ord skipfarten i de hovedmål Regjeringen trekker opp for utviklingen i de tre nordligste fylkene. Nordland og Troms fylker har imidlertid mer enn tre ganger så mange sjøfolk som Oslo. Finnmark har omkring halvparten av det antall sjøfolk som er bosatt i hovedstaden.

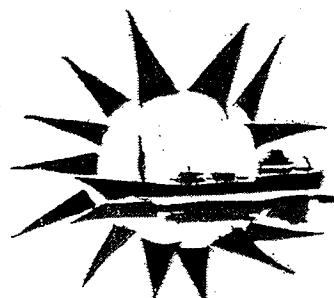
Hopper bukk

Og i planens vurdering av petroleumsvirksomheten nord for 62. breddegrad hopper Regjeringen bukk over den maritime kompetanse som er representert i skipfartsnæringen og som var en avgjørende forutsetning for at vi lenger syd så hurtig kunne tilegne oss den nødvendige teknologi for å bemanne og operere boreplattformer, supplyskip, kranskip, rørleggingsfartøyer

og andre skip som benyttes i oljeindustrien. Regjeringen begrenser imidlertid sin vurdering av en eventuell oljevirksomhet nord for 62. breddegrad til å analysere hva dette vil bety for rekruttering av fiskere og fiskeriarbeidere. Oljevirksomhetens betydning for landbruksnæringen trekkes også inn. Men om sjøfolk og skipfart sies det absolutt intet.

Grell motsetning

De sysselsettingsmessige fordeler ved skipfart og våre mobile oljeplattformer er at man på arbeidstagernes hjemsted ikke trenger grunnlagsinvesteringer, direkte statlige tilskudd, distriktpolitiske virkemidler eller andre støtteordninger. Dette står i grell motsetning til det omfattende nett av offentlige tiltak som bebudes for å styrke sysselsettingen i landbruk, fiske, industri og bergverk i landsdelen.



BENIN-KONTRAKT

Den endelige kontrakten ble undertegnet 4. november, og på bildet ser vi fra venstre adm. direktør Asbjørn Larsen, Saga Petroleum, Benins regjeringsrepresentant Jacques Dalodé og skipsreder Wilhelm Wilhelmsen.



Rederiet har inngått en befraktningsavtale med staten Benin i Vest-Afrika for to kombinerte ankerhåndterings- og forsyningsskip. Avtalen er et ledd i utbyggingen av Sémé oljefelt 16 km utenfor Benin som Saga Petroleum Benin a.s. har ansvaret for. Selskapet er et heleid datterselskap av Saga Petroleum a.s.

De to skipene vil bli bygget for levering i desember 1981, og det er inngått avtale med Sigbjørn Iversen A/S Mek. Verksted og Skipsbyggeri i Flekkefjord om bygging av det ene skipet. Det andre skipet vil bli bygget ved Langsten Skip & Båtbyggeri A/S i Tomrefjord. Befraktningskontrakten for skipene gjelder for en periode på opptil 17 år med seks år fast pluss 11 årlige opsjoner.

Kontrakten mellom Wilh. Wilhelmsen og Benin er den første større kontrakt med et norsk firma i forbindelse med oljefeltutbyggingen utenfor Benin. Kontraktsummen for de første seks år er ca. 185 millioner kroner.

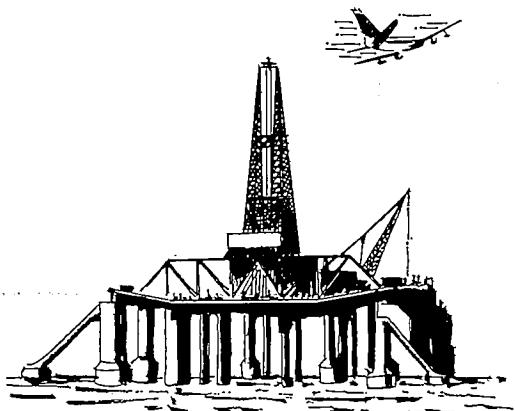
De to skipene, som hver blir på 800 tdw., skal i tillegg til vanlig ankerhåndterings-, slepe og forsyningsvirksomhet utstyres for brannslukningstjeneste. Byggoppdraget vil beskyftige 200 mann ved de to verftene i åtte måneder.

Skipene vil gå under norsk flagg med norsk bemanning. Rederiet disponerer idag 15 beredskaps- og forsyningsskip i aktivitet i Nordsjøen, Middelhavet og utenfor kysten av Brasil. Hele flåten inklusiv nybyggingskontrakter vil således telle 17 skip.

TREASURE SEEKER i Sandnessjøen

TREASURE SEEKER tiltrakk seg naturlig nok stor oppmerksomhet mens den lå ved Nord-offshore anlegg i Sandnessjøen i oktober. Riggens gikk til Sandnessjøen etter den første boresesong i nord for å gjennomgå en periodisk besiktigelse, en såkalt fire års klasse. I tillegg ble det montert to ekstra søyler for å øke dekkslastkapasiteten på riggen.

Som i Harstad i mai ble det også i Sandnessjøen arrangert pressekonferanse, omvisninger og såkalt åpen rigg. I løpet av to hektiske dager var over 1000 helgelendinger ombord.



Alexander Kielland-ulykken:

Carnegies gullmedalje til overstyrmann Svein Erik Pedersen

Overstyrmann Svein Erik Pedersen fra Borre (33 år) er tildelt Carnegies Heltefonds høyeste utmerkelse — gullmedaljen — for sin redningsdåd fra TENDER POWER under Alexander Kielland-ulykken i mars 1980. Redningsdåden — som ble omtalt i Skib-Rederi nr. 2/80 — er historien om fremragende sjømannsskap og heltemot fra et mannskap som satte sitt liv i fare for å redde andre.

Svein Erik Pedersen fikk tidligere i år rederiets gullur for sin opptreden under ulykken.



Jan P. Syse 50 år



Jan Peder Syse fylte 50 år 25. november. Hvem er så denne Jan P. Syse? Oslo Høyres formann, stortingsrepresentant og formann i Justiskomiteen. Vi kunne klare oss med det og vil ikke blande for mye politikk inn i disse spalter. Men ustoppelige, energiske Syse fortjener flere linjer som i pent, blått trykk kunne føyd seg inn i avisenes pene omtaler i anledning dagen.

Om han er sagt at han på høyre side av norsk politikk er det eneste kjente og bevarte eksemplar av kollektiv taleteknikk, hvor måten tingene sies på skal fortelle hjertet hva ordene forteller hjernen. Og hvor måten tingene sies på følgelig er like så viktig som hva der sies.

Jan P. Syse har kjempet på barrikadene i tiår etter tiår, aldeles ustoppelig med sitt gnistrende engasjement. Et synlig overskudd av entusiasme kan antas som Syses sær preg og hemmelighet både i politikken og privat.

Jan P. Syse er ikke født på talerstolen, slik ryktene sier, men derimot på Nøtterøy hvor han også er oppvokst. I ung alder (1959) ble han PR-sjef (og redaktør av Skib-Rederi) i rederiet hvoretter han avanserte til assisterende direktør (1971). De siste 6 årene har Syse sittet som ansvarlig redaktør av Skib-Rederi.

Vi gratulerer med de 50 og ønsker mange aktive og lykkelige år innen politikken og i andre fora!

HeS

Skipfartshistorie på Sunnmøre

Søstrene **TENDER TROUT** og **TENDER TURBOT** i fin form

Fredag 3. oktober ble det skrevet skipsfartshistorie på Sunnmøre, idet Ulsteingruppen leverte sitt 10. supplyskip til Wilhelmsen Offshore Services — TENDER TURBOT.

Søsterskipet TENDER TROUT ble levert uken før.

Skipene er av såkalt type UT 708, et multifunksjonelt supplyskip som kan utføre ankerhåndtering, slepe- og forsyningstjeneste samt beredskapsoppdrag og brannslukning. De har også utstyr for oljeoppsamling.

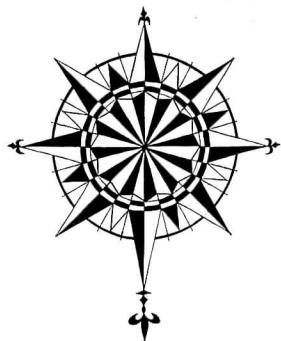
Begge skipene er gått inn på 5 års charter til Amoco Norway og skal benyttes som beredskapsskip på Vallhallfeltet i Nordsjøen.

TENDER TURBOT demonstrerer vannkanonene under prøveturen i Ulsteinvik. Som vi ser er skipet en skikkelig kraftplugg med en mengde avansert utstyr på et minimum av plass. De fire varmekanonene har kapasitet på 7 200 kubikkmeter vann i timen, og de kan kaste opptil 160 meter i lengderetning og 70 meter i høyden.



TENDER TROUT fikk sitt navn av fru Marit Krohn Ulstein, gift med adm. direktør Idar Ulstein. Her er de fotografert sammen med Ninni og Wilhelm Wilhelmsen etter at dåpshandlingen er vel gjennomført. Selve dåpen var lagt til Stavanger og det gav samtidig Wilhelm Offshore Services god anledning til å presentere skipet for et større publikum.

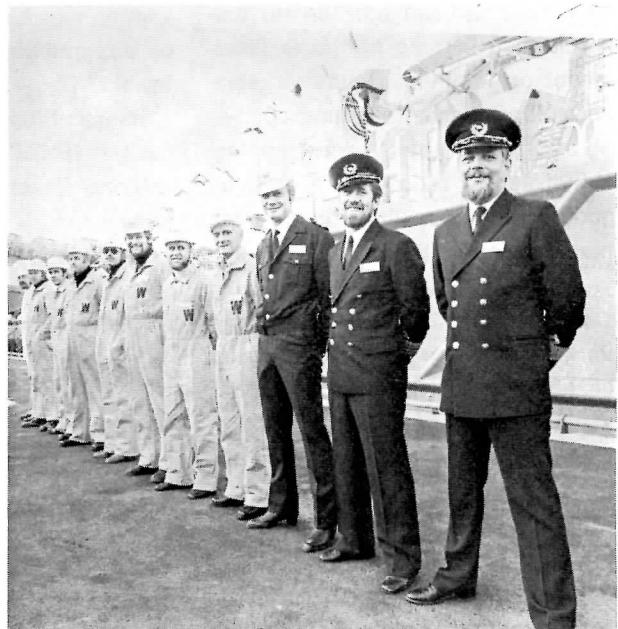




Fra dåpen i Ulstenvik, 3. oktober, fra venstre: Kaptein Svein Holbu, Maskinsjef Svenn Liland, Overstyrmann Jostein Sagberg, 1. maskinist Kjell Gjøsdal, 1. styrmann Ole Bjørhusdal, Stuert Roy Kvernheim Hansen, Elektriker Jan Fedde, Matros Alf Rovik, Matros Raymond Ringvej, Matros Oddvar Hildre, Kombimann Svein Knutsen, Inspektør Håvard Hareide.



Wilhelm Wilhelmsen hadde fått det ærefulle verv å foreta åpningen av Ulsteingruppens nye administrasjonsbygg. I den anledning hadde man funnet frem en hoggestabbe og en gammel øks fra treskipsbryggingens dager. Med et velrettet hugg var den offisielle åpningen et faktum.



Fra dåpen i Stavanger 31. oktober, TENDER TROUT, fra høyre: Kaptein Ole Rosbach, Maskinsjef Ove Ring, Overstyrmann Thor Bohn, 1. maskinist Kazimierz Milewski, 1. styrmann Ragnar Bjune, Elektriker Rolf Markmann, Kombimann Reidar Eriksen, Matros Norvald Farstad, Matros Arne Grønvold, Matros Halgeir Olufsen, Stuert Petter Rian.



Inside TENDER TROUT

Wilh. Wilhelmsens sterke satsing på offshore-aktivitetene ved siden av rederiets tradisjonelle, solide linjefart og bulkfart, gjør selskapet i stand til å føre en meget fleksibel personalpolitikk. De fleste får innvilget sine ønsker om valg av arbeidssted. Valgmulighetene er mange. Supplyflåten er for mange sjøfolk med lang fartstid for rederiet i fremmede farvann blitt en fin mulighet til å komme nærmere hjemlandet og familien. Denne virksomheten krever erfarne mannskaper — og overgang fra de øvrige shipping-aktivitetene i rederiet skaper igjen gode opplæringsmuligheter for unge mennesker som satser på sjømannsyrket.

Førstemaskinist K. Milewski fra Barkåker utenfor Tønsberg har vært ansatt i rederiet i seks år, men har mange år bak seg i norske rederier. Han har etter en lang karriere i utenriksfarten overtatt maskinrommet på et av selskapets nyeste supply-fartøyer, TENDER TROUT, som i oktober ble døpt og overlevert i Stavanger fra Ulstein Hatlø A/S i Ulsteinvik.

— Det er virkelig et avansert fartøy som krever svært mye av hver mann ombord, sier K. Milewski til Skib-Rederi. — For det første har jeg et meget avansert maskinrom som jeg absolutt trengte en innkjøringsperiode i, men vi er også drillet i de rene redningsaksjonene vi skal utføre. Brannslukningsutstyret er omfattende og av det beste som finnes på markedet, vi er godt rustet med annet redningsutstyr, blant

annet pick-up båter og vi kan utføre oljeoppsamlingsoppdrag.

— Har du mange med deg i maskinrommet?

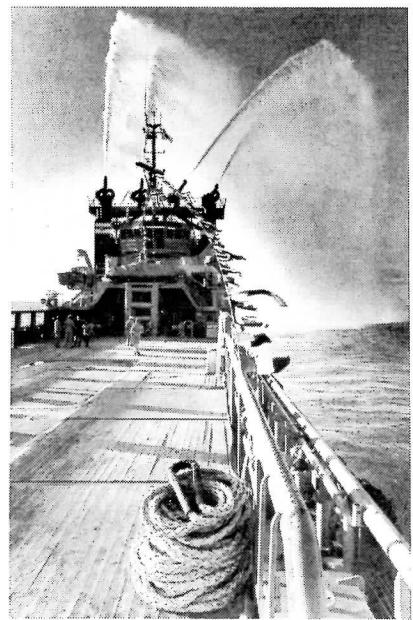
— Vi er fire mann pluss en hjelper.

— Hvorfor valgte du å søke deg til supplyskip-tjeneste?

— Når man har seilt ute i så mange år som jeg, er det deilig å komme nærmere familien, — og det er det muligheter til her, sier Milewski.

Ragnar Bjune er 1. styrmann ombord i TENDER TROUT — og har erfaring fra et av rederiets dykkerrfartøyer.

— Denne supply-skipstypen er helt fantastisk å manøvrere. Vi kan snu på femoren og gjøre alle slags



krumspring. Den er meget lydig på roret og har nok av hestekrefter å ta av. Vi kan utføre all manøvrering fra broen, sier Bjune som er fra Borgheim på Nøtterøy.

— Blir TENDER TROUT skipet for deg i fremtiden også?

— Nei, jeg er kun med i innkjøringsperioden her ombord. Jeg kommer nok til å vende tilbake til et av dykkerskipene igjen, sier Bjune.



— Det er som å lære alt på nytt igjen å komme ombord i et så avansert skip som TENDER TROUT, sier førstemaskinist K. Milewski. Her prøver man vannkanonene ute på Stavanger-fjorden.



Førstestyrmann Ragnar J. Bjune følger nøye med når TENDER TROUT legger til kai ved Stavanger etter dåpsturen i oktober.



Fra Reder forbundets årsmøte:

Status for næringen

1980 vil på en del felter gi rekordtall for skipsfartsnæringen. Bruttofraktinntektene er anslått til å bli over 29 milliarder kroner, 7 milliarder kroner mer enn året før. Nettovalutainntektene er anslått å øke fra 9 til vel 11 milliarder kroner.

Utsiktene på fraktmarkedet varierer sterkt:

- Tankmarkedet er fremdeles preget av overskuddskapasitet. Tonnasjeoverskuddet kommer primært til uttrykk i form av fartsreduksjoner, partlasting, bruk av tankskip som oljelager og forlenget havnetid. I løpet av sommermånedene er imidlertid en rekke skip blitt liggende ledige og enkelte har gått i opplag.
- For tørrlasteskip har forholdene vært gode. Dette gjenspilles også klart i skipsverdiene.
- For offshore er det en kraftig bedring. Men også her er det mye som skal tas igjen av tidligere underskudd.

Nedgangen i flåten er stoppet opp. Antall skip i utenriksflåten er nå 826 og tonnasjen er ca. 38 mill. dwt. Fornyelsen er kommet i gjenge. Norske rederier har nå kontrakter for bygging av nye skip på tilsammen ca. 4 mill. dwt. Dette er ca. 8% av kontraktsmassen i verden.

Krav til norske myndigheter

Kravene til norske myndigheter er at de dels makter å begrense kostnadsveksten, dels at noen av næringens øvrige rammebetingelser blir bedret. Reder forbundet la høsten 1979 frem et handlingsprogram for skipsfartsministeren med forslag til tiltak.

Den nye skipsfartsminister, ba om å få næringens problemer nærmere belyst og om forslag til tiltak for å bedre konkurranseevnen. Resultatet av hans initiativ ble oppnevnelse av to arbeidsgrupper der såvel departementet som Reder forbundet og sjømannsorganisasjonene var representert. Rederienes egenkapital situasjon og skipsfartens internasjonalisering ble temaet for de to arbeidsgruppene.

Linjefart krever presisjon

Linjefart krever presisjon

Av Pål Stensaas

Tidstabellen er alfa & omega i linjefarten. Det er få timer mellom suksess og fiasko. Skal man kapre kunder må man samtidig garantere punktlig levering. Det er ingen tilfeldigheter at Wilh. Wilhelmsen har mottoet «Speed and Service» i sin markedsføring — og det krever et stort apparat å leve opp til denne målsetting. En av brikkene i dette spill — ja kanskje den viktigste brikkens ved siden av et dyktig skipsbesetning og hensiktsmessig tonnasje, er lasteinspektøren. På grunn av knappe tider og kort landligge er mye av ansvaret for lasting og lossing overført til lasteinspektørene. Han gjennomfører lasteoperasjonen med datamaskinen hjelpe en uke før skipet anløper havnen. Da ligger planen klar for hvor hver container og hver palle skal plasseres ombord — og det på millimeteren. — Vi er en liten yrkesgruppe som lever et stressende, men interessant liv, forteller lasteinspektør Petter Akset, ScanCarriers.

— Vi er fire lasteinspektører som har hovedkontoret på Høvik som utgangspunkt. Når et av skipene kommer opp til Europa, har våre meglere og agenter skaffet sine tidelte kubikkmetere med last fra kunder som skal eksportere varer eller transportere et eller annet til Australia eller New Zealand. En uke før anløp lager vi lasteplanen, beregner stabilitet osv. Når skipet kommer til Göteborg har jeg et par dager i forveien vært i møte med den lokale representanten Lars Lennström for å organisere losse- og lastearbeidet — skaffet gjenger og nødvendig materiell, forteller Akset.

Hans oppdrag er ikke avsluttet med dette. Når skipet kommer, er en liten rød bod — et kontor for lasteinspektøren — det første som blir satt i land av en av skipets egne trucker. Herfra skal lasteinspektøren lede arbeidet og sjekke at lasteplanen blir fulgt. Når arbeidet lir mot slutten, tar han kofferten og setter seg på nærmeste fly til neste anløphavn og gjentar samme operasjon, skaffer gjenger og nødvendig utstyr, korrigerer lasteplanen og opptrer gjerne som konsulent for kunder som vil ha spesielle problemer løst i forbindelse med frakten.

— Og kontakten med hovedkontoret?

— Det har jeg hver formiddag i tilfelle det skulle inntrefte forandringer.

— Hvorfor er det så viktig at du alltid ligger et hestehode foran skuta?

— Vi må holde timeplanen. Skulle det oppstå problemer med å skaffe mannskap til laste- og lossearbeidet så står vi der — og kan miste fotfestet i markedet.

— Styrmann og kaptein er fratatt vesentlig ansvar?

— Overstyrmann har alltid kopi av lasteplanen og man følger opp selve lastingen. Sjekker at lasten blir tilstrekkelig surret og sikret.



Lasteinspektør Petter Akset og 2. styrmann Oddvar Jacobsen diskuterer lastearbeidet.

— Hva slags utdannelse har en lasteinspektør?

— Jeg har seilt i WW som overstyrmann og ha skipperskole — startet egentlig som aspirant i redetriet i 1966, og ble tilbuddt jobb i ScanCarriers via WW. Her har vi gjennomgått en rekke kurser og tatt del av tilbud ved distrikshøyskoler.

— Mange reisedager i året?

— Jeg reiser rundt 130 dager i året.

Alle skal ha tak i Petter i den røde bua. Han har det travelt — men allikevel viser han smidighet og virker fornøyd. Det er viktig å skape gode samarbeidsforhold med de lokale havnearbeiderne og stedlige representanter. I en bransje hvor tid absolutt er penger teller alle detaljer. Kan man spare fem, seks timer i en havn er skipet bedre rustet til å møte eventuelle ruskevær som igjen krever lengre tid å forser.

REDNINGSKURS:

«Stand-by» mannskaper i realistiske øvelser

I høst er det avviklet kurs i bergning og førstehjelp for mannskapene på rederiets «stand-by»-fartøy i Nordsjøen. Kursene er det 9. og 10. i en serie og er avviklet i samarbeid med dykkerselskapet Dacon Sub Sea A/S, utenfor Drøbak. På kurset ble det brukt nesten like mye tid ute i sjøen som i foreningsrommet, og det ble lagt stor vekt på at det som gjennomgås teoretisk, skal trenes i praksis.

«Alexander L. Kielland»-ulykken understreker at det som idag er trening, imorgen kan bli en realitet. Øvelsene er derfor lagt mest mulig realistisk opp.

Ulykken med «Alexander L. Kielland» viser også at det er stand-by-fartøyene som har kapasitet og mulighet under en akutt evakueringssituasjon av store mannskapsstyrker, mens helikoptrene på sin side kan assistere mer individuelt og i transporten ut til ulykkesstedet.

Hvert oljefelt og hver oljerigg har sine stand-by-fartøy; store supply-lignende fartøy som til enhver tid ligger i høyeste beredskap ved rigger og installasjoner.

— Fartøyene er utstyrt for å møte brann og eksplosjoner, utblåsninger og oljesøl, havari og evakuering. Ombord finnes en stor velutstyrt sykestue og fasiliteter for å kunne evakuere mer enn 200 mann. Fartøyet er videre utstyrt med oljelerer og skimmerutstyr for å bekjempe oljeutsipp. I tilfelle brann og

eksplosjon, er fartøyet utstyrt med store vann- og skumkanoner. Fartøyet har en besetning på fra 8 til 12 mann.

Sjøfartsdirektoratet ga 31. juli 1979 ut forskrifter for oppgaver, utrustning og bemanning av stand-by-fartøy på norsk kontinentalsokkel, og det er på denne bakgrunn bering/førstehjelpskurene har kommet igang. Det kurstilbudet som presenteres har grodd frem gjennom et nært samarbeid med Wilh. Wilhelmsen og Dacon Sub Sea. Kursene tar for seg svømming og bering i overflaten, bruk av hurtiggående mann-over-bord-båt, innføring

i livreddende førstehjelp og videregående førstehjelp.

Dacon Sub Sea ser disse forskjellige elementene esom et naturlig hele, og det er bakgrunnen for at kurs som tidligere ble avviklet separat nå er smeltet sammen. Rent pedagogisk gir et slikt kombinert kurs en naturlig prosesjon og en fin balanse mellom klasseromsundervisning og praktisk trening.

Kursene har en varighet på ca. 80 timer, fordelt på 9 dager og 2 nattøvelser. Videre gir kurstiden rom for diskusjoner, gruppearbeid og selvstudium.

NH&ST

T O L E D O
Ute på Østen der går en skute,
den har sin faste bestemte rute.

TOLEDO er navnet, det lyder flott,
og ingen skute har gjort så mye godt.

Båtflyktninger kom, de lette,
søkte og så seg om,
for å se om noen redningsbåt kom.

Båter kom og båter gikk,
men frelse de ikke fikk.
Til slutt kom TOLEDO,
Hva gjorde nå den?
den tok opp flyktninger 125,
også en indisk 14 årig gutt
ble reddet av TOLEDO til slutt.

Ialt har TOLEDO reddet 240
mennesker fra en skrekkelig død
i havsnød.
Hurra for TOLEDO
det er gutten sin,
selvom han er gammel så er den fin.

Hurra for mannskapet
de bonnør skal ha
for de gjør alltid bare bra!



EDB — et nyttig hjelpemiddel i personelladministrasjon

WPS. Billedskjermen er tilknyttet en datasentral — Kreditkassens datasentral på Ekeberg. Her er lagret alle personellopplysninger, som navn, adresse, ansiennitet, utdannelse osv. Stikkord tastes inn på skrivemaskintastaturet, og så blir opplysningene overført via en telelinje ut på dataskjermen. Man kan godt kalle det «et elektronisk arkivsystem». Tidligere gikk man i fileskap og arkiv for å hente frem opplysninger på et utall av personellkort.

Når man for ca. 2000 seilende skal planlegge tjeneste, ferie, kurs og skoler, — eller kanskje noen blir syke eller skal i militæret, — da blir elektronisk databehandling et helt nødvendig hjelpemiddel. Moderne



EDB vil hjelpe oss til å gjennomføre en rasjonell planlegging hvor vi skal kunne ta hensyn til individuelle ønsker og hvor vi skal kunne gi informasjoner på en rask og nøyaktig måte.

WILHELMSENS PERSONELL SYSTEM

Samtlige av våre seilende som har besøkt vår maritime personellavdeling i høst har nok registrert at det har kommet dataskjermer hos de fleste i personellgruppene.

Etter at personellavdelingen i løpet av det siste halve året har utprøvd de forskjellige EDB-programmer, er nå tiden kommet for helt og fullt å gå over til et EDB-basert personellsystem.

Wilhelmsens personell system (WPS) er basert på et moderne on-line system. Alle kartotekopplysninger og planer ligger lagret i en EDB-maskin som vi i maritim personellavdeling står i direkte kontakt med via dataskjermene på kontoret. Ved bruk av et tastatur tilknyttet skjermer vil man på få sekunder få svar på spørsmål eller kunne foreta ajourføring av opplysninger. Den enkelte personellmedarbeider kan f.eks. ved telefonamtale straks hente frem de nødvendige opplysninger om vedkommende og registrere nye avtaler, eventuelt gjøre endringer etc. Det at informasjoner blir registrert med en gang er helt avgjørende for at man kan ha et ajourført og sikkert system.

PLANLEGGING OG INFORMASJON

Det skal understres at EDB-systemet ikke foretar selvstendig planlegging eller dirigering av personellet. Det er kun et verktøy i planleggingsfunksjonen, og et effektivt hjelpemiddel for kontroll og oppfølging av de utarbeidede tjenesteplaner.

De opplysninger som vi har lagret i WPS-systemet skal vi kunne utnytte i en rekke sammenheng. Speiselt vil informasjon til de seilende bli mye bedre. Nåværende «offisersliste» vil fra nyttår bli erstattet med «Personelloversikt for Sjø og Land». Her vil man få opplysninger om alle ansatte i W.W., både ombord og i land. Avløsningsplaner og videre tjenesteplaner vil bli sendt ut antagelig hvert kvartal.

INNSYNNSRETT

Alle personer som er innlagt i systemet har anledning til å få dokumentert alle opplysninger som er registrert på vedkommende. Dette kan man få ved besøk på kontoret eller ved skriftlig anmodning.

KONTAKTEN MELLOM SEILENDE OG KONTORET

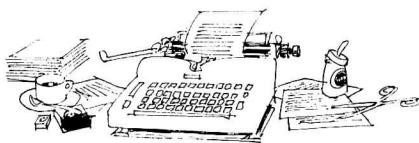
For at vårt nye EDB-baserte personellsystem til enhver tid skal være ajour, er vi absolutt avhengig av at alle informasjoner vedrørende av- og påmønstringer, adresseforandring, skoler og kurs, eksamen, sertifikater, skattekart, pass, visa etc., blir omgående sendt til maritim personell avdeling.

Ved en god kontakt mellom de seilende og kontoret pluss mulighetene vi har med vårt nye EDB-verktøy, skulle mulighetene være lagt til rette for en rask og effektiv bemanning.

Tore Moen



Dette er ikke et overvåkingssystem — hverken av Vestbanen eller noe annet. Gruppeleder Hans Christian Siltvedt henter her frem opplysninger om kvalifiserte sjøkere til hurtig å settes inn i Barber-skip etter sykeavmønstring ombord.



KONTORET

Vi river og flytter, pusser og maler . . .

Mange er plaget og ennå flere har observert at vi river vegger, setter opp skjermer, lager kontorlandskap, strekker ledninger og pusser opp både her og der. Vaktmestrene Holm og Hopen er både høyt og lavt til enhver tid på døgnet, godt fulgt opp av Antonisen, Lund, Dalholt og Hämeenkorpi i Kontorservice.

Hvorfor all denne superaktivitet?

Det er mange svar på spørsmålet. For det første er kontorene nå så godt utnyttet at vi ikke kan oppdrive ny plass uten å rive ned eller flytte på vegger, lage kontorlandskap eller finne på andre løsninger. For det annet er EDB-terminalene på full innmarsj i huset med derav følgende plassbehov og miljøforsyrrelser. For det tredje har det foregått en markert ekspansjon i enkelte seksjoner, særlig i Linjeseksjonen, Maritim seksjon og Befraktningsseksjon skip. Økonomiseksjonen og WOS følger hakk i hel. Kontorlandskaper og mer teknisk utstyr hever dessverre støynivået slik at vi i enkelte rom må følge opp med støydempende tiltak. I tillegg kommer det jevne behov for oppussing og fornyelser både her og der.

Vi gjør oss visse forhåpninger om at det hele skal roe seg litt utover i 1981, men føler oss ikke helt overbevist når vi ser på alle de planer og prosjekter som våre seksjoner er opptatt av.

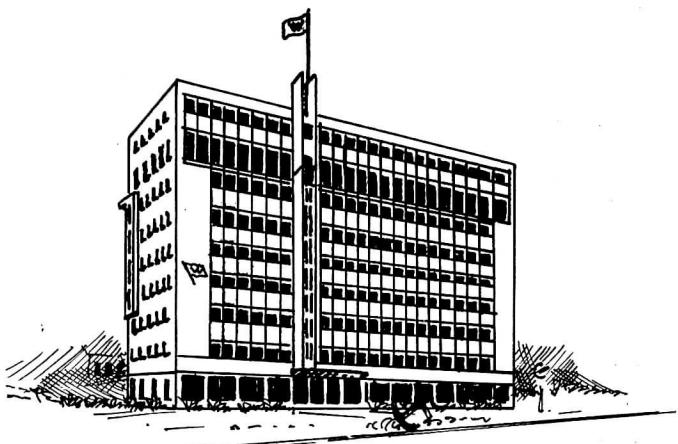
Det er et godt tegn at det er liv i leiren og ekspansjon i luften, det gjør livet interessant og utfordrende. Men det har en pris som vi må akseptere, og som en

vakker dag vil tvinge oss til å ta i bruk kontorer utenfor R.A.5 og HVII's gt.

Også eksteriørmessig har vi vært aktive i det forløpne år. Vi har vasket fasadene mot Konserthuset og vi har pyntet opp med solide blomsterkasser utenfor inngangen.

En blomst bør gis til alle som har vært ubehagelig berørt av disse aktiviteter uten å miste humøret. Sure bemerkninger og motvilje har vi snaut nok registrert.

EAW



LEST & HØRT

«ALTFOR FÅ SUNNMØRINGER»

— Det er altfor få sunnmøringer om bord, utbrøt Oddvar Jacobsen, 2. styrmann på TOMBARA, da Tønsbergs Blad for en stund siden entret leideren for å følge skipet noen dager. Selv om Møre og Romsdal er største rekrutteringsfylke for Wilhelmsen-flåten var Jacobsen fylkets eneste representant om bord. I stedet var båten «full av» folk fra Vestfold.

Aannerledes er det om bord på søsterskipet M/S TRICOLOR, som går i samme fart mellom Nord-Europa og Australia, og som Sunnmørsposten besøkte for et knapt år siden. Der var det sunnmøringene som dominerte, og utgjorde ihvertfall 75 prosent av offiserene. Så det ser ut til at hvert fylke har fått hver sin båt.

Sunnmørsposten

GRATULERER BERGSØY!

Før helga fekk vi ein telefon frå Frankrike. Det var Gisle Hjelmeseth som på vegne av dei andre herøyværingane ombord i Wilhelmsenbåten TARCOOLA, Kjetil Bostad og Terje Melvær, ville gratulere Bergsøy med opprykket. Han kunne fortelje at medan Bergsøy spela sin siste og avgjerande kampen i Levanger, var TARCOOLA utenfor spissen av Sør-Afrika, men sjølv om er langt frå heimlandet er fotballinteressa stor ombord, og med herøyværingar og ålesundarar på same båt har heller ikkje ivrige diskusjonar vore til å unngå, seier Hjelmeseth.

Vestlandsnytt



— Trist med den stekte kyllingen, kokken!
— Hvordan det?
— Så ung og så fordervet.



— Elskling, hvordan skal jeg vel kunne gå fra deg?
— Ingen sak, jeg ringer etter en taxi ...

FRIMERKE FRA 1867

Forleden kom jeg over en auksjonskatalog for gamle frimerker og brevomslag som skal holdes i Sveits i november, og der fant jeg et objekt som jeg mener er av interesse for rederiets husorgan. Det er objekt nr. 3873 som er et brevomslag sendt fra WW i Tønsberg

28/11 1867 til Holland. Utropsprisen er på 5000 SF, og det er meget sannsynlig at objektet vil bli omsatt til en vesentlig høyere pris enn dette. Hvem tenkte vel på det i 1867 at dette brevomslaget skulle bli solgt for slike summer godt over 100 år senere.

Tidligere WW ansatt
E.R. Andersen, Veritas.



IN THE «NECK» OF TIME

— Actress Liv Ullmann rendezvoused at Rumpelmayer's Restaurant in New York recently with shipping executive Ole Hafsten, vice president and general manager of Barber Blue Sea, to receive a mounted champagne bottle neck commemorating her role in the naming ceremony of the BARBER TAIF, a Norwegian-owned SuperCarrier, in the Port of New York/

New Jersey. The neck was from the bottle Ms. Ullmann sent crashing against the superstructure of the Barber Blue Sea vessel during the ceremonies last June. In addition to the plaque, courtesy of the ship's builder, the Aker Group, Ms. Ullmann was also presented with a silver hatchet and photo album on behalf of the SuperCarrier's owner, Wilh. Wilhelmsen, and the U.S. general agent, Barber Steamship Lines.



Liv Ullmann med montert flaskehals. Den smilende herren til høyre er vice president Ole J. Hafsten.

Fra Rederforbundets årsmøte:

Norsk skipsfart har en fremtid. Mulighetene er mange. Vårt hovedproblem er imidlertid å opprettholde konkurranseevnen, ikke minst i en tid da oljeinntektene og virksomheten i Nordsjøen skaper et meget sterkt kostnadspress.

- Regjeringen må så snart som praktisk mulig gjennomføre de tiltak som er foreslått for å styrke tilgangen på ny egenkapital til skipsfarten og forslagene om større fleksibilitet når det gjelder internasjonalisering.
- På bakgrunn av erfaringene fra den senere tid må man snarest gjennomføre tiltak som hindrer at en uhemmet lønnsutvikling i Nordsjøen ødelegger konkurranseevnen for resten av norsk næringsliv.
- Myndighetene må utforme en fast politikk for anvendelsen av oljeinntektene. Et helt sentral element må her være at inntektene ikke brukes på en slik måte at de skaper et uønsket ekstra press i norsk økonomi.
- Viktige deler av oljepolitikken i Nordsjøen synes å ha virket mot sin hensikt. Det gjelder bl.a. preferanselinjen. Det er her behov for en revurdering.

Vi trenger nå et samlet opplegg for hvordan næringslivet og samfunnet best skal fungere i en oljeøkonomi. Næringslivet har krav på å bli tatt med ved utforming av opplegget. — Og det trenges en fast politikk for å gjennomføre en systematisk linje.

SKIPSKATTEN



Bra med flere ben å stå på,
men bedre å få et ben inn.



"It's not twelve o'clock yet, damm it!"

Hvor stammer ordet STEVEDORE fra?

Ordet stammer fra Spania — fra den tid da Spania var den førende sjøfartsnasjon. Opprinnelsen til ordet er det latinske STIPARE, som betyr å pakke eller stuve. På spansk ble ordet til ESTIVAR eller ESTIVADOR — mannen som stuer eller pakker lasten.

Under kampen mot engelskmennene om herredømmet på havet ble ordet anglisert til STEVEDORE.

THE STEVEDORE

*There's a gentleman down on the waterfront
with a bright and expansive smile
he is one of the best and can handle a jest
in a truly nautical style.*

*He knows the ports of the seven seas
but has anchored himself ashore
and taken to piracy on the side:
they call him the stevedore.*

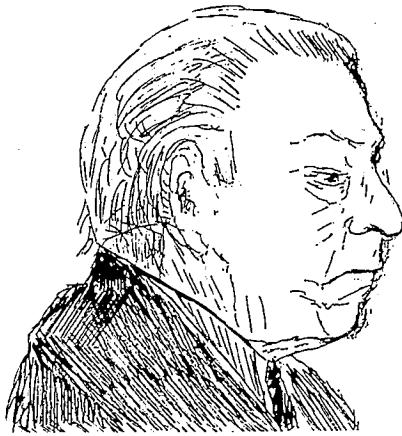
*He's the first aboard when a vessel arrives
and the last ashore when she sails
and he keeps a sample of all her gear
from the galley supplies to nails.*

*The amount of his bill makes the skipper feel ill
and use language that's far from polite
but this sort om strife is the essence of life
to this up-to-date pirating knight.*

*If the skipper protests — well, the stevedore jests,
and invites him uptown to dine,
but between me and you, by the time they are through
it's the skipper who's buying the wine.*

*He's a full fledged knight of the blarney stone
and the very best sort of a chum.
May he never be missed from the waterfront
for a many a year to come . . .*

(author unknown)



MINI MAL

Glede

Wildenvey sa: At morgenstund har gull i munn, er vel noe tull igrunn. — Det kan så godt være. Selv har jeg aldri fått rede penger for min grytidlige oppstandelse, men den har gitt stunder så vidunderlige at bare disse timer før telefonene ringer, har gjort livet verd å leve. For en overjordisk lykke å se kaffekjelen koke en smetning morgen i november og samtidig lengtende vite at den røde mix ligger ferdigrullet til vederkvegende påtennelse etter første slurk av nektaren fra Brazil. Skulle sammen med denne fine seremoni det forønskede øyeblikk inntrefte at Aftenposten smeller i dørmatten, er en hyrdetime av de store etablert.

Aftenposten har heldigvis fullt sidetall igjen. Hovedstaden kan være stolt av en slik velredigert og redelig avis, som ikke dramatiserer i utide og hater større overskrifter enn nødvendig. Denne morgen lite sensasjonelt. Det er forbåndslagringen i Trøndelag og besøket på Den Røde Plass som går igjen, og naturligvis det ørkesløse skriveri om Norges enorme skatteinntekter på grunn av den velsignede olje. Lederen leser jeg aldri, den finner jeg bedre i Tønsbergs Blad. De beste ledertartikler kom fra Einar Skavlands hånd. Han var en mesterlig skribent, som fanget og fengtet, og som aldri lot nogen være i tvil om hva han mente. Skavlands teateranmeldelser var ekte perler. De begeistret og glitret, de fikk frem teaterets store betydning og ledet sikkert mange uinntidde til Thalias tempel.

Morgenstund. Vidunderlig er den året rundt. Ullen november eller skyfri april, begge er fin ramme om harmonisk nytelse, som skaper sinnets fred og munterhet. Grensen mellom natt og dag er blitt en slags helligdom for meg. Derfor elsker jeg salmen som har disse linjer: «Jeg vet meg en morgen lys og skjønn, der synges i livsens lunde.» Denne lyse og skjønne morgen gir klare tanker og er dessuten fin motgift mot den onde lyst i mitt hjerte.

Men tilbake til Aftenposten. Jeg farer over personalia og dødsannonser og gleder meg til bysiden hvor kanskje Rie er ute med festlig stoff. Denne side er som rosinen i pålsen. Her har gjerne Storm P. en liten tankevekker før dagens strid. For riktig å drøye eller utsette nydelsen av bysiden, lar jeg blikket fare over siste side og sperrer øynene opp for følgende heading: JULEDRAM FOR PENSIJONISTER. Oppsettet handler om Elverhøy Helsetun i Nesbyen, Hallingdal, som en utflytter har skjenket 100.000 kroner. Rentene skal brukes til gode drikkevarer for pensjonistene i julen. Giveren heter Johan Holm, og han har uttrykkelig slått fast at både de som helst vil ha alkoholritt drikke, de som liker god vin til maten og de som mener det likesom ikke blir skikkelig jul om man ikke har akevitt til ribbon, skal kunne få det de måtte ønske.

For en glede. Tenk å kunne få det man måtte ønske. Her må jeg benytte anledningen til noget forsiktig å gratulere Trygve Hoff med 85 års-dagen. Han har i alle år kjempet for det frie marked, det frie menneke og retten til å eie sitt eget. Skal man ikke ha normer? I Oldtiden sa en statsmann følgende: Vi er alle treller under loven for FRIHETENS SKYLD. Jeg takker Dr. Hoff, mesteren og klartenkeren og i hans navn ber jeg om undskyldning for denne digresjon. For det var Johan Holm det dreiet seg om. Det navnet har jeg merket meg og betrakter ham som en ukjent og kjær venn, i likhet med Stabbur-Nilsen og Arnardo. Når julekvelden kommer, skal jeg ved min egen ribbe og med Gammel Reserve utbringe en skål for Johan Holm fra Nesbyen i Hallingdal.



Sjefen til den nyansatte: — De kan jo begynne med å ta den kosten der og gjøre rent på kontoret.

— Unnskyld, direktør, men jeg vil gjøre oppmerksom på at jeg nettopp har avsluttet mitt universitetsstudium!

— Vel, det hadde jeg glemt. Rekk meg kosten, så skal jeg vise deg hvordan du gjør det.

— Kaptein, risikerer jeg straff for å ha reddet livet til hver eneste mann ombord?

— Tvertimot, båsen, du blir en helt.

— Takk for det, kaptein. Da vil jeg gjerne få meddele at jeg nettopp har skutt kokken!

Glemt er drømmen om et varmere land

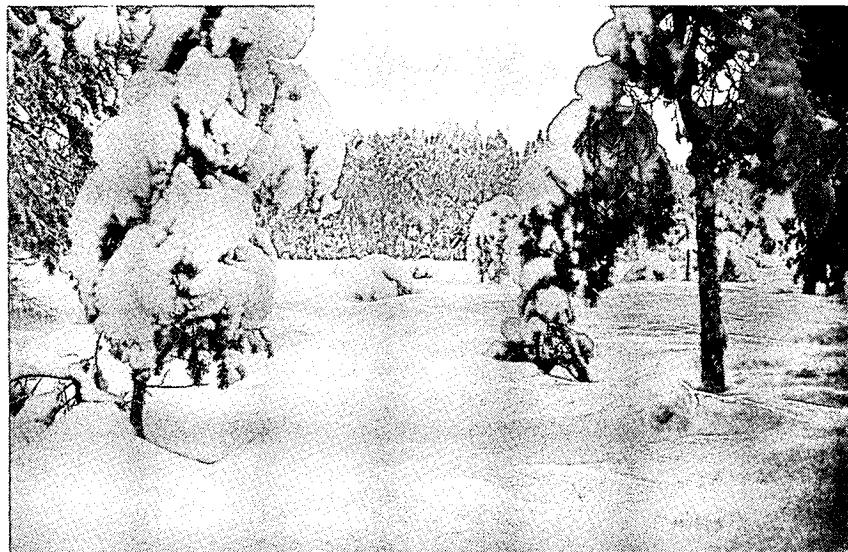
November, — nordavinden jager rundt hushjørnene. Trærne står nakne og grå i haven. Tåke ligger over drag og tjern i skogen. Det er råkaldt og halvmørkt. Vått er alt sammen, og folk er ikke å snakke til. Som nordmannen i Ivar Aasens vakre dikt — «Mellom bakkar og berg ut med havet —,» ønsker en seg titt og ofte til et varmere land.

Hvorfor oppleve høstdagen så negativt? — Heldigvis er vitenskapen ikke kommet så langt at den for alvor tukler med været. En må ta klimaet som det er og gjøre det beste ut av forholdene. En kan blant annet trimme seg i form før skisesongen. Fysisk aktivitet gir god kondisjon, glede og intellektuell stimulasjon. Det er «in» å jogge. Av alt som er «in» er joggebølgen best.

Skiløpere, som tar sin idrett allvorlig, har lenge forberedt seg. De har trent regelmessig og med stor innsats og har løpt langs landeveier og i kupert skogsterren. Mosjonsløperne har tatt det letttere, men har også vært klar over fordelen ved å være godt forberedt. Noe av det beste ved en hard høsttur over blautmyrer og tunge høydedrag er å komme i hus, dusje og spise og så finne raskeste veien til sofaen. Da har en det godt med seg selv.

Tar lavtrykkene den «rette» veien mot Sør-Norge, faller det snø over Østlandet i desember. For skiløpere er livet fra da av mer enn alminnelig godt å leve. Dette har de ventet på lenge. Det er viktig å få føeling med skiene, få opp balansen og ellers øve inn teknikken. Idrettskamerater møtes og veksler erfaringer om trening, ski og smøring. Det er en del av skigleden. Også eldre skiløpere finner frem skiene. Enda en vinter skal en få oppleve eventyret.

Dagens skiløpere gir seg råd til å kjøpe det beste skiuutstyr, glassfiberski og meget brukbare skidresser. Enkelte markatravere liker ikke alt dette «moteriktige», men det lette og fargeglade tiltaler de unge og skiløpere flest. Klær i friske farver og strømlinjestriper på skiene liver opp. Vakkert er det å se



sprek ungdom haste gjennom løypene i diagonalgang. Det gjør en gammel skiløper glad. En minnes uten vemod sitt første skiuutstyr, furuskiene med spanskrørbindinger, de tunge lauparstøvlene og vindjakken.

Når det på forvinteren er lite snø i marka, drar ivrige skiløpere til fjells for å få snø under skiene. Skiturene i fjellet representerer noe av det fineste ved å gå på ski. En glemmer aldri en skitur på Valdresflya en maidag for noen år siden. Det lå tett snø over skaren, solen sto høyt på en klar himmel. Det var stille vær, og en gikk i kortbuksa.

Som friluftsmennesker opplever skiløperne det positive ved å komme opp i den friske og ville naturen. De tar det som en sport å fyre opp en kald hytte, ordne med parafinlamper, bære inn ved og vann. Ofte er det slik at det primitive ved hyttelivet gjør fjellturen til en ekstra opplevelse.

Midtvinters er det i alminnelighet gode snøforhold i Oslomarka, men nærmere fjorden og i sør savnes ofte de «gammeldags» snøvintrene. Med passe snø over marken er kanskje siste halvdel av februar den fineste tiden i hele året. Når solen en stille vinterdag varmer og lyser over vel-preparerte løyper, er det skjønt å gå på ski. Det vakre i naturen, silkeføret og de gode skiene, gjør ski-

turene til makeløse opplevelser. — Glemt er drømmen om et varmere land. —

Ettervinteren er en frydefull tid for alle som er glade i skisport. Fjernsynet dekker de fleste av de store skirenn ute og hjemme, og hele det norske folk er med. Verdensbegivenhetene er mest ute av interesse i noen hektiske idrettsuker. Vi følger skieliten dag for dag og er stadig klar over løpernes form og virusplager. Når vår skiløpere vinner, vinner også vi litt. Vi elsker spenningen og gleder oss over å se ungdom i frisk kappestrid.

Vinteren er hard for mange. Det finnes folk som mener at våre fjerne forfedre ikke skulle ha forvillet seg hit opp i kulden. Men tenker vi over det gode vi har i vårt vekslende klima, der en dag i året ikke er lik en annen. Vi har friske vintre med ski og snø, bjerkesprett i mai og lyse sommernetter. Det grønne i vår natur er friskt grønt, og noe av det vakreste vi vet om, er vidda i høstens farver.

November er en utrivelig måned, men med sol og snø ute og varme inne er vinteren levelig for folk flest. Med varme sommere attpå er det godt å leve i Norge. Sunt er det også. Vår gjennomsnittlige levealder er nær verdenstoppen. Ja, herlig er landet vårt.

KRYSSORD MARITIM

Kryssord Maritim nr. 7 fikk 42 tilsendte oppgaver, og det er nesten rekordoppslutning! Mange hyggelige kommentarer får vi også underveis.

Vi trakk denne gang ut følgende premievinnere:

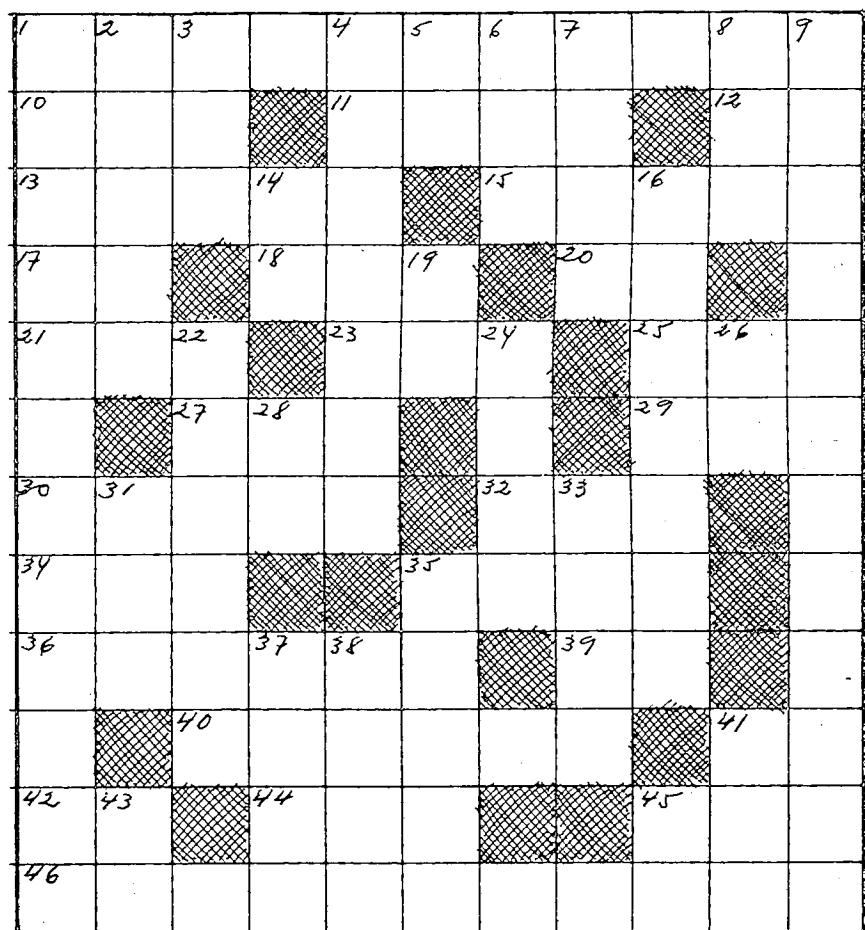
1. Arne Borg Sørensen, Barber Lines
2. John Melå, Trondheim
3. Randi Remer, Linjeseksjon.

VANNRETT

1. Må oljeriggen ha
10. Nordmann
11. Verdensdel
12. Pronomen
13. Tegning
15. Fin
17. Organisasjon
18. Kan være penger
20. Glane
21. Vokaler
23. Shelter
25. Fortyinne
27. Guttenavn
28. Hytte
30. Tilhører livbåten
32. Vei på dansk
34. Liten plog
35. Plass
36. SOS på telefon
39. Angående
40. Omdømmet
41. Leve
42. Nutid
44. Bibelsk navn
45. Ugjerning
46. Gjøs

LODDRETT

1. Samler fuktighet
2. Pikenavn
3. Hat
4. Merkverdighet
5. Elvemunning
6. Plante
7. Land i Asia
8. Dikt
9. På frokostbordet
14. Retning
16. Melding
19. Fordi
22. Er løven
24. Mase
26. Ikke av
28. Pronomen
31. Fugl
33. Stand
35. Tall
37. Strålerør
38. Aker
41. Bæreredskap
43. Ordne
45. Kjent fartøy



KRYSSORD MARITIM NR. 8

De tre premiene er atlas, parker
penn og kortsett. Frist for innse-
delse er 10. februar 1981.

Navn:

Adr.:

Forberedelse til pensjonsalderen

Så er han plutselig over oss igjen med esel og gulrot, veltrenet gestikulerende, beregnende lavmælt i fengende røst. Han lar oss, som i en hildring, ane huldra opp i heia hos gjetergutten. Ja — han ser huldra, dere! Cand. psychol. Jan Atle Andersen, trollmannen fra Oz, som lar større firmaer med respekt for seg selv avholde kurs til forberedelse av pensjonsalderen. Med all mulig skepsis møtte jeg for fem år siden denne forførende lurendreier av en belst og skarpskodd psykolog og har senere skåret fine poeng ved å karikere ham med tusjpennen farende over hvite ark, for til sist med hendene i en slags hypnose-stilling hest å hviske frem: Ja — han ser huldra, dere!

Og i årene som er gått, har jeg tenkt utrolig meget på Jan Atle Andersen, på hans skreddersydde kurs og charmerende fremtreden og kommet til denne konklusjon: Det var KNAKENDE GODT. Det var nyttig for oss alle.

Med dette som bakgrunn, fikk radarparet Howells/Amundsen personalsjefens tillatelse til å gjenta eksperimentet, denne gang med det sikkert godt tenkte, men banalt utformede slagord «Sjø og land — hand i hand» som ledesnor. Kontoransatte og seilende skulle mimre-kurse sammen og, selvsagt, med ektefeller. Invitasjoner ble sendt og et trettitalts forventningsfulle sjeler møtte en mandagsmorgen i undervisningsrommet. Jan Atle Andersen i kjent stil etablerte straks en fin dialog og mange meninger fremførtes av potensielle pensjonister plassert i hestesko rundt foredragsholderen, slik at sjø og land kom hand i hand.

Maskinsjef Odd Mathisen var gemytlig kverulerende, stuert Odd Teigen Bergen-munter og positiv som hadde han sin nystemte citat i hende, mens havarisjef Aarholt-Larsen bare var korrekt saklig som om det gjaldt skipskollisjoner i tett tåke. Innkjøpssjef Sundby tok oss belevent i skole, med Nordstransk dannelsje, utsprunget av Solveien viktorianske villaarkitektur. Herrene Sæther og Bogsrød hadde ikke forberedelses behov og uteblev fra foredragene, men kom moteriktig slentrerende for matnyttig å interpellere om pensjonens størrelse, alt mens Bartolf, svett i trøyen, ganget grunnbeløpet med et visst antall poeng og endte med en brøk så stor og parantesbefengt at ingen fattet noget av det hele. Postekspeditør Johnsen smuttet og lo og tente sin fjerde Teddy før lunch. Kvinnene fulgte stort sett apostelen Paulus og tiet kledelig i forsamlingen. De regnet vel med at deres livsledsager skulle si det forløsende ord. Imidlertid viste det seg under hyggelig samvær senere på dagen, at fruene var ganske pratsomme og middagen som ble arrangeret i spisesalen første kveld var helt i tråd med det omtalte slagords intensjon. Direktør Wettre var hyggelig vert og slo an en god og



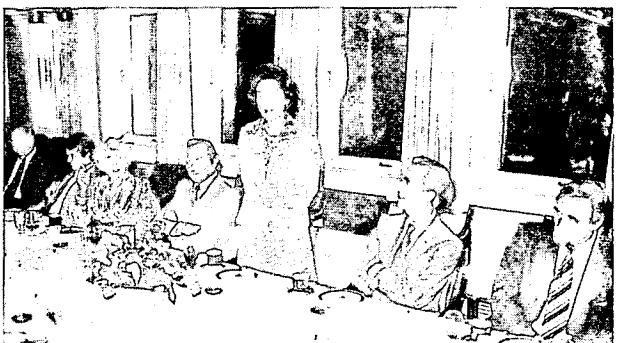
Odd Rønse, John Bartolf og Erik Sundby drar grunnbeløpet G. inn i kaffepausen.

festlig tone. Ragnhild Eriksen var skjønn å skue da hun med få, men velvalgte ord, takket for maten.

Kurset strakte seg over tre dager og vidt forskjellige emner ble diskutert. Forelesningene dreiet seg om aldring og personlighet, behovet for kontakt og samhørighet, økonomiske forhold, aldring og helse, kosthold og helse og juridiske forhold i pensjonisttilværelsen. Foredragsholdere utenfra var foruten Jan Atle Andersen, overlege Arne Bruusgaard og fagkonsulent Rigmor Braun. De øvrige forelesere kom fra vårt eget hus idet Bartolf og Amundsen orienterte om pensjoner og Per Oscar Lund snakket om juridiske forhold i pensjonisttilværelsen. Det viste seg at dette var et spesielt interessant emne som tok mer tid enn beregnet. Lund hadde godt tak på sitt publikum og svarte greit og klart på alle spørsmål. Han klarte virkelig å levendegjøre de tørreste og kjedeligste avsnitt fra Norges Lover og selv Skifteretten blev interessant i Lunds inspirerende fremstilling.

Alt i alt burde dette friste til snarlig gjentagelse. Neste gang kan vi dessuten i større grad være selvhjulpet. Tenfjord kan snakke om helsen og Engedal om kostholdet, men Jan Atle Andersen må være med. Hans rolle er umåtelig vanskelig å spille. Det er få som kan bringe høyfjellets ensomhet inn i undervisningsrom. Det er få som kan vise oss huldra.

MINI MAL



Ragnhild Eriksen takker for maten.

Vi gratulerer

Sjøkaptein

Hans Fredrik Tonholm,
58 år. Gressvik.

Maskinsjef

Odd Evald Mathisen,
58 år. Gressvik.

Stuer

Karl Fredrik Pettersen,
57 år. Tananger.

Stuer Willy Berg Sørensen,
50 år. Tønsberg.

Stuer

John Egil F. Engelbrethsen.
55 år. Aurskog.

Arbeidsleder John Uran,
56 år. Kristiansund N.

Arbeidsleder

Herlof Johan Strømskag,
59 år. Kristiansund N.

Matros Erling Arvid Liene,
48 år. Notodden.

25 års tjeneste

Gudmund Johannessen
Jens Aasenden

80 år

Magdalene Holdhus

75 år

Astrid Syvertsen
Else Finborud

70 år

Peder Thorolfsen
Leif G. Strømme
Erik Thoresen
Harda Evensen

60 år

Kolbjørn Jahr Johansen
Bjarne Amundsen
Jens Leknes
Elsa Andersen
Vidar Foynes

50 år

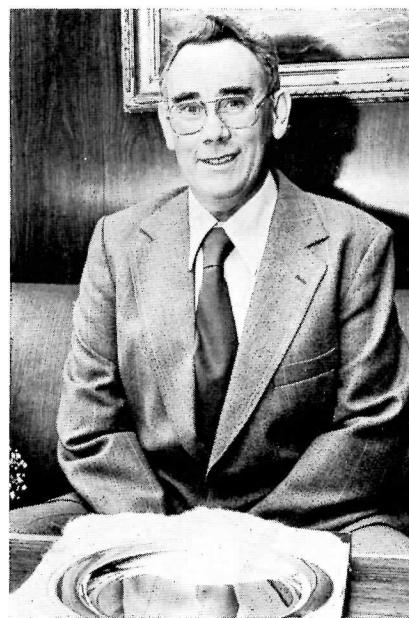
Arne Haugmo
Anne-Lise Alfsen
Jan P. Syse
Anfinn Kuvik
Erik Malmstein

PERSONALIA



JUBILANTER

Igen en jubilantlunsj i rederiet med gull og sølv til velfortjente medarbeidere. Bildet viser fra venstre fru Aslaug Johansen, gift med stuer Gunnar Harald Johansen som fikk et sølvfat for tjeneste i rederiet siden august 1952, maskinsjef Bjørn Nilsen som fikk gullur for tjeneste siden august 1951, skipsreder Wilhelm Wilhelmsen som overrakte det edle metall, linjebefrakter Rolf Jørgensen som fikk gullur for tjeneste siden oktober 1953, formann Gudmund Johannessen som fikk sølvfat for tjeneste siden 1954, fru Bodil Bjørseth, gift med linjekonsulent Ivar Bjørseth som fikk sølvfat for tjeneste i rederiet siden oktober 1955.



ALF VASSBOTSEN

Elektriker Vassbotten, som er bosatt i Drammen, begynte som elektriker i rederiet i 1954 og har hatt denne stillingen ombord i en lang rekke av rederiets forskjellige typer skip.



Reisereparatør JENS AASENDEN

Mønstret på som motormann på TOUR-COUING i oktober 1953, gikk så gradene på en rekke av våre skip. Ble 1. maskinist THEMIS i mai 1962 og maskinsjef TAGAY-TAY i juli 1964. Mønstret av TROJA i august 1968 og begynte som reparatør knyttet til Serviceverkstedet i Filipstad.



SKIB-REDERI GRATULERER!



ANDERS GAUSLAA

Anders Gauslaa, ble ansatt som assistent i rederiets Kontrollavdeling i 1955. I 1957 gikk han over til Wilhelmsens Linjeagenturer, Norge Mexico Gulf Linjen. Han ble utnevnt til linjeekspeditør i 1970 og var i India/Osten linjen frem til 1977. Da ble han utnevnt til fraktkonsulent i Scanmel (Scandinavian Middle East Line)/Scandinavian Joint Service/Svenska Orient Linen — som alle betjenes av Wilag.



Regnskapssekretær JOHN ENGELUND

Begynte som assistent i Wilhelmsens Linjeagenturers bokholderi 1. oktober 1955. Utnevnt til avdelingssjefens stedfortreder 1/7 1968.

De siste 8—9 årene har Engelund vært tilknyttet Regnskapsavdelingen, hvor han hovedsaklig steller med regnskapsføring for Open Bulk og Arctic Shipping Singapore.



HARALD KNUTSEN

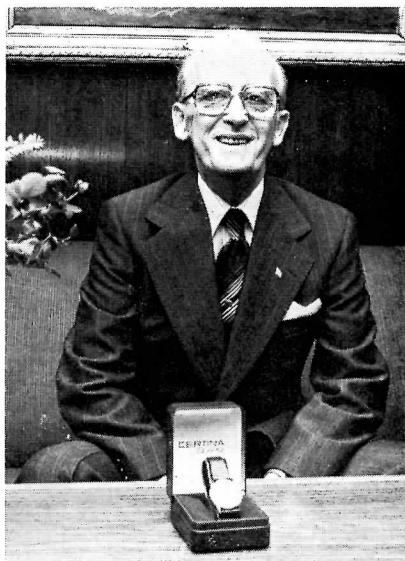
Harald Knutsen, som er bosatt på Ski, begynte som assistent i rederiets Postavdeling i 1955. I 1956 ble han telexoperatør i rederiets Telexavdeling hvor han har vært i alle år, frem til august i år da han flyttet over til Manifesteringsavdelingen i Wilhelmsens Linjeagenturer.



Innkjøpskonsulent TORMOD AASGAARD

Begynte som assistent i bokholderiet 16/9 1955. Flyttet over til Inspeksjonen i juni 1958, tilbake til bokholderiet i september 1963 og så til Inspeksjonen i april 1966.

Har de siste årene vært tilknyttet Driftsavdeling rigger, hvor han steller med innkjøp og reservedeler.



Postsekretær HARRY JOHNSEN

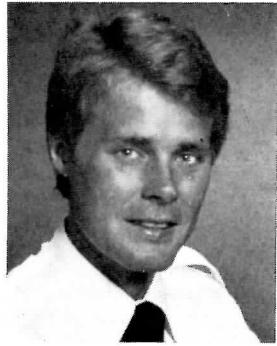
Begynte som assistent i Postavdelingen 3. oktober 1955 og har i alle disse 25 årene vært knyttet til denne avdelingen. Hans hovedbeskjæftigelse har vært post til og fra skip og mannskap, og mange er de som har nydt godt av hans samvittighetsfulle innsats på dette felt.

Tore Moen:

SKIPSIDRETT



Stafettlaget på TENNESSEE



Dag Dvergastein



Rolf Vegard Verpeide



Ole Solid

Fjerdemann på stafettlaget, aspirant Lars Petter Skjærholt, har vi dessverre ikke bilde av. Det er svært hyggelig å konstatero at svømmelaget på 4 x 25 meter stafett fortsatt leder konkurransen med den flotte tiden 57.7 sek. Vi gratulerer med innsatsen!

Vi vil i neste nr. av Skib-Rederi komme med sluttresultatene fra Velferdens idrettskonkurranser. Vi kan imidlertid gi en oversikt pr. 21. november når det gjelder rederimesterskapet i fri idrett.

LAGMESTERSKAPET —

KLASSE I	Brutto poengsum	Gjennomsnitt pr. påmonstre
1. B/C TONGALA	54.773	856
2. T/T TITUS	23.880	702
3. B/C TAGUS	13.482	280
4. M/S TAIMYR	9.890	215
5. B/C TARCOOLA	8.213	158
6. B/C TAKAMINE	4.146	86
7. M/S TOMBARRA	1.881	75
8. M/S TROLL FOREST	3.279	58
9. M/S TSU	2.187	49
10. M/S TARAGO	1.245	44
11. M/S TOYAMA	1.174	39
12. M/S TACHIBANA	1.110	21

4 x 100 m STAFETT:

1. B/C TONGALA	56.1 sek.
2. M/S TAIMYR	58.2 "
3. B/C TAGUS	60.0 "

3 x 60 m STAFETT:

1. B/C TONGALA	28.1 sek.
2. M/S TAIMYR	34.2 "

INDIVIDUELT:

MENN — KLASSE I:

100 m løp:

1. Frank Vadla	TONGALA	12.5 sek.
2. Agnar Olsson	TITUS	12.8 "
3. Harald Bjørnli	TONGALA	13.1 "
4. Arnulf Ormset	TITUS	13.2 "
4. Arve Skarhaug	TONGALA	13.2 "

Kulestøt:

1. Agnar Olsson	TITUS	10.85 m.
2. Sverre Bekjorden	TARCOOLA	10.22 "
3. Hans Kristiansen	TAGUS	9.73 "
4. Bjørn Granheim	TONGALA	9.71 "
5. Knut Barstad	TARCOOLA	9.69 "

Høydehopp:

1. Agnar Olsson	TITUS	1.65 m.
1. Dag Romundstad	TITUS	1.65 "
3. Arnulf Ormset	TITUS	1.60 "
4. Ivar Kvaldsvik	TONGALA	1.48 "
5. Jan Nymoen	TONGALA	1.46 "

Lengdehopp:

1. Agnar Olsson	TITUS	5.20 m.
2. Asle Olsen	TROLL FOREST	5.07 "
3. Sven Olsen	TAGUS	5.06 "
4. Frank Vadla	TONGALA	4.99 "
5. Arnulf Ormset	TITUS	4.91 "

3-kamp:

1. Agnar Olsson	TITUS	1488 poeng
2. Arnulf Ormset	TITUS	1243 "
3. Frank Vadla	TONGALA	1152 "
4. Sven Olsen	TAGUS	1122 "
5. Jan Nymoen	TONGALA	1059 "

Høyde u/tilløp:

1. Jan Nymoen	TONGALA	1.40 m.
2. Sverre Bekjorden	TARCOOLA	1.38 "
3. Arnulf Ormset	TITUS	1.35 "
3. Dag Romundstad	TITUS	1.35 "
5. Inge Kristensen	TONGALA	1.34 "
5. Ivar Kvaldsvik	TONGALA	1.34 "
5. Jan Ove Overvåg	TONGALA	1.34 "

Lengde u/tilløp:			KVINNER — KLASSE II:	
1. Nils Leirvik	TONGALA	2.45 m.	60 m løp:	
2. Juan Vidal	TITUS	2.05 "	1. Erna Karlsen	TARCOOLA
3. Hok Yan Ip	TITUS	2.03 "	2. Gerd Wennevold	TAGUS
				11.8 sek. 11.9 "
KVINNER — KLASSE I:			Kulestøt:	
60 m løp:			1. Gerd Wennevold	TAGUS
1. Solrun Øvergaard	TAKAMINE	9.9 sek.	2. Grethe Svenningsen	TONGALA
2. Kari Falkenberg	TARCOOLA	10.0 "	3. Erna Karlsen	TARCOOLA
3. Bente Aaker	TONGALA	10.1 "		7.21 m. 6.10 " 5.52 "
4. May Solberg	TONGALA	10.4 "	Lengdehopp:	
4. Tove Teigene	TITUS	10.4 "	1. Gerd Wennevold	TAGUS
				2.28 m.
Kulestøt:			3-kamp:	
1. Berit Stolpnes	TONGALA	8.29 m.	1. Gerd Wennevold	TAGUS
2. Tove Teigene	TITUS	6.98 "	2. Erna Karlsen	TARCOOLA
3. Kari Falkenberg	TARCOOLA	6.72 "	3. Grethe Svenningsen	TONGALA
4. Solrun Øvergaard	TAKAMINE	6.56 "		556 poeng 404 " 388 "
5. May Solberg	TONGALA	6.53 "	Høyde u/tilløp:	
			1. Grethe Svenningsen	TONGALA
Høydehopp:				0.91 m.
2. May Solberg	TITUS	1.10 m.	Lengde u/tilløp:	
3. Sæbjørg Gausel	TONGALA	1.04 "	1. Grethe Svenningsen	TONGALA
1. Tove Teigene	TITUS	0.90 "	2. Erna Karlsen	TARCOOLA
				2.10 m. 1.68 "
Lengdehopp:			KVINNER — KLASSE III:	
1. Bente Aaker	TONGALA	3.28 m.	60 m løp:	
2. May Solberg	TONGALA	2.89 "	1. Ingelene Halseth	TAKAMINE
3. Solrun Øvergaard	TAKAMINE	2.56 "	2. Karin Larsen	TONGALA
			3. Randi Andersen	TAGUS
3-kamp:				10.5 sek. 12.6 " 13.4 "
1. Tove Teigene	TITUS	1009 poeng	Kulestøt:	
2. Bente Aaker	TONGALA	957 "	1. Karin Larsen	TONGALA
3. May Solberg	TONGALA	869 "	2. Ingelene Halseth	TAKAMINE
4. Solrun Øvergaard	TAKAMINE	777 "	3. Randi Andersen	TAGUS
5. Kari Falkenberg	TARCOOLA	730 "		5.82 m. 5.72 " 5.03 "
Høyde u/tilløp:			Lengdehopp:	
1. Bente Aaker	TONGALA	1.04 m.	1. Ingelene Halseth	TAKAMINE
2. Tove Teigene	TITUS	0.95 "	2. Karin Larsen	TONGALA
3. Berit Stolpnes	TONGALA	0.91 "	3. Randi Andersen	TAGUS
4. Sæbjørg Gausel	TITUS	0.85 "		2.87 m. 2.50 " 1.77 "
Lengde u/tilløp:			3-kamp:	
1. Kari Falkenberg	TARCOOLA	2.28 m.	1. Ingelene Halseth	TAKAMINE
2. Bente Aaker	TONGALA	2.10 "	2. Karin Larsen	TONGALA
3. Berit Stolpnes	TONGALA	2.02 "	3. Randi Andersen	TAGUS
4. Anne Beate Mellegaard	TOYAMA	2.01 "		1183 poeng 846 " 383 "
5. May Solberg	TONGALA	1.90 "		

FOTOKLIKK:

